

MITÄ MAASEUDULLA TAPAHTUU?

Sanomalehdissä väitellään entisen maatalousministerin, Jermolovin, uudesta kirjasta, jossa puhutaan „Venäjän nykyisestä tulipaloepidemiasta”. Liberaalinen lehdistö on todennut, että tulipalot maaseudulla eivät ole vallankumouksen jälkeen vähentyneet, vaan ovat lisääntyneet. Taantumukselliset lehdet ovat levittäneet edelleen Jermolovin huutoa ja porua „tuhopolttajien rankaisemattomuudesta”, „terrorista maaseudulla” j.n.e. Tulipalojen määrä maaseudulla on lisääntynyt tavattomasti: esimerkiksi Tambovin läänissä vuodesta 1904 vuoteen 1907 *kaksinkertaisesti*, Orelin läänissä $2\frac{1}{2}$ -*kertaisesti*, Voronezhin läänissä *3-kertaisesti*. „Hiukankin varakkaammat talonpojat”, kirjoittaa hallituksen edessä pokkuroiva „Novoje Vremja”, „haluavat päästä lohkotiloille, yrittävät järjestää maanviljelystä uudella tavalla, mutta aivan kuin vihollismaassa he joutuvat villiintyneiden maalaismellastajien sissipiiritykseen. Heitä poltetaan ja vainotaan, vainotaan ja poltetaan, „ettei muuta neuvoksi kuin jättää kaikki ja paeta, minkä jalat kantavat” ”.

Tsaarihallituksen kannattajien on täytynyt tehdä epämieluisen tunnustus! Meille, sosialidemokraateille, uudet tiedot eivät ole vailla mielenkiintoa, sillä ne ovat uusi todistus hallituksen valheesta ja liberaalisen politiikan surkeasta voimattomuudesta.

Vuoden 1905 vallankumous osoitti selvästi, että historia on peruuttamattomasti tuominnut Venäjän maaseudulla vallitsevan vanhan järjestyksen. Ei mikään maailmassa voi lujittaa tätä järjestystä. Miten sen voisi muuttaa? Talonpoikaisjoukot vastasivat siihen kapinoillaan vuonna 1905, vastasivat edustajiensa kautta I ja II Duumassa. Kartanonmaat on otettava pois tilanherroilta korvauksetta. Kun 30.000 tilanherralla (heidän etunenässään

Nikolai Romanov) on *70 miljoonaa* desjatiinaa maata ja 10 miljoonalla talonpoikaistaloudella on osapuilleen sama määrä, niin ei voi syntyä mitään muuta kuin velkaorjuutta, huutavaa puutetta, kurjuutta ja lamaannusta koko kansantaloudessa. Ja niinpä sosialidemokraattinen työväenpuolue kutsui talonpoikia vallankumoukselliseen taisteluun. Joukkolakoillaan vuonna 1905 koko Venäjän työläiset liittivät yhteen ja suuntasivat talonpoikain taistelua. Liberaalien suunnitelma talonpoikien ja tilanherrojen „sovinnon” aikaansaamisesta „kohtuullisen lunastusmaksun” avulla oli tyhjänpäiväinen, viheliäinen, petturimainen juoni.

Miten Stolypinin hallitus aikoo muuttaa maaseudun vanhaa järjestystä? Se aikoo joututtaa talonpoikain täydellistä häviöön joutumista, antaa tilanherrojen pitää maansa, auttaa rikkaiden talonpoikien mitättömän pientä joukkoa „pääsemään lohkotiloille”, kahmimaan mahdollisimman paljon yhteisömaita. Hallitus on tullut ymmärtämään, että koko talonpoikaisjoukko on sitä vastaan, ja yrittää löytää itselleen liittolaisia talonpoikaispohattojen joukosta.

Hallituksen suunnitteleman „reformin” täytäntöönpanoon tarvitaan „20 vuotta rauhallisuutta”, sanoi kerran itse Stolypin. „Rauhallisuudeksi” hän nimittää talonpoikien nöyryyttä, sitä, ettei taistella väkivaltaa vastaan. Stolypinin „reformiahan” ei voida toimeenpanna ilman maapiiripäälliköiden ja muiden viranomaisten harjoittamaa väkivaltaa, ilman väkivaltaa joka askeleella, ilman väkivaltaa *kymmeniä miljoonia* kohtaan, ilman niiden pienimpienkin itsenäisyydenilmausten tukahduttamista. Stolypin ei ole saanut aikaan eikä voi saada aikaan „rauhallisuutta” edes kolmeksi vuodeksi, puhumattakaan 20 vuodesta: se on se epämieluisuus totuus, jonka entisen ministerin kirja maaseudun tulipaloista on palauttanut tsaarin palvelijain mieleen.

Talonpojilla ei ole eikä voi olla muuta ulospääsyä siitä huutavasta puutteesta, kurjuudesta ja nälkäkuolemasta, johon hallitus heidät syöksee, kuin joukkotaistelu yhdessä proletariaatin kanssa tsaarivallan kukistamiseksi. VSDTP:n nykyisenä tehtävänä on valmistaa proletariaatin voimia tällaiseen taisteluun, luoda, kehittää ja lujittaa proletaarisia järjestöjä.